

Integrarea noilor state membre în PAC

Rezoluția Parlamentului European din 29 martie 2007 privind integrarea noilor state membre în politica agricolă comună (2006/2042(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 33 din Tratatul de instituire a Comunității Europene,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1268/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 privind asistența financiară comunitară destinată măsurilor de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală în țările candidate din Europa Centrală și de Est, în perioada de preaderare¹,
- având în vedere Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene²,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori³,
- având în vedere Decizia 2004/281/CE a Consiliului din 22 martie 2004 de adaptare a Actului privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene, în urma reformei politicii agricole comune⁴,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 864/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de ajutor direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de ajutor pentru agricultori și de adaptare a acestui regulament în urma aderării Republicii Cehe, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei la Uniunea Europeană⁵,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005

¹ JO L 161, 26.6.1999, p. 87.

² JO L 236, 23.9.2003, p. 33.

³ JO L 270, 21.10.2003, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2013/2006 (JO L 384, 29.12.2006, p. 13).

⁴ JO L 93, 30.3.2004, p. 1.

⁵ JO L 161, 30.4.2004, p. 48.

privind finanțarea politicii agricole comune¹,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR)²,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului³,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și o bună gestionare financiară⁴,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2006 al Consiliului din 19 decembrie 2006 de modificare și de rectificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR)⁵,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A6-0037/2007),
- A. întrucât extinderea din 2004 a condus la mărirea considerabilă a suprafeței agricole (cu aproximativ 27%), a numărului de exploatații agricole (cu aproximativ 60%), și a numărului de lucrători agricoli (cu aproximativ 57%) din UE, mărind astfel potențialul de producție și rolul agriculturii; întrucât creșterea randamentului la hectar pentru producția de alimente și de furaje permite eliberarea unor suprafețe suficiente pentru producția de biomasă și întrucât aceasta a contribuit la diversificarea și mai pronunțată a peisajului european agricol și rural; întrucât acest proces s-a accentuat și consolidat odată cu aderarea Bulgariei și României,
- B. întrucât agricultura din majoritatea noilor state membre diferă în mod substanțial de agricultura din vechile 15 state membre ale UE din punct de vedere al volumului producției și structura sa, precum și în ceea ce privește mărirea exploatațiilor și întrucât este mai puțin productivă decât cea a vechilor state membre, mai puțin dezvoltată din punct de vedere tehnic și mai puțin integrată vertical și orizontal,
- C. întrucât, în raport cu vechile 15 state membre UE, agricultura are în majoritatea noilor state membre un rol economic și social mai important decât în vechile state membre, dat fiind faptul că contribuția acestui sector la venitul național brut și procentul lucrătorilor din acest sector se situează peste media UE,

¹ JO L 209, 11.8.2005, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 320/2006 (JO L 58, 28.2.2006, p. 42).

² JO L 277, 21.10.2005, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2012/2006 (JO L 384, 29.12.2006, p. 8).

³ JO L 58, 28.2.2006, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 247/2007 al Comisiei (JO L 69, 9.3.2007, p. 3).

⁴ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁵ JO L 384, 29.12.2006, p. 8.

- D. întrucât, în unele noi state membre, agricultura de subzistență și de semisubzistență are o importanță socială, culturală și ecologică foarte mare,
- E. întrucât noile state membre au fost integrate cu succes și fără obstacole în piața internă, contribuind la dezvoltarea considerabilă a comerțului cu produse agricole și alimentare în Europa; întrucât noile state membre au introdus și au aplicat în mod satisfăcător normele veterinare, fitosanitare, de siguranță alimentară și de organizare comună a piețelor, precum și alte norme orizontale, astfel încât punerea în aplicare a măsurilor de salvagardare specifice nu a fost necesară,
- F. întrucât noile state membre au fost nevoite să suporte costurile sociale și economice ridicate pentru a se adapta la și a integra normele politicii agricole comune (PAC) și pentru a se adapta mediului concurențial din UE; întrucât fondurile de preaderare nu au acoperit decât parțial costurile procesului de adaptare și integrare premergător aderării; întrucât aderarea la UE a revelat problemele generale ale noilor state membre din domeniul economiei și concurenței; întrucât PAC nu a contribuit la soluționarea acestor probleme,
- G. întrucât PAC a condus la o dezvoltare și la schimbări considerabile în agricultura din noile state membre și întrucât au apărut probleme și tensiuni, în principal din cauza faptului că normele PAC nu susțin îndeajuns dezvoltarea unui sector agricol echilibrat și durabil, în special în ceea ce privește creșterea animalelor, horticultura și integrările în amonte și în aval,
- H. întrucât Actul de aderare a prevăzut pentru plățile directe, în noile state membre, o lungă perioadă de introducere treptată a acestora (nouă ani), pornind de la un nivel inițial scăzut (25% din nivelul aplicabil în UE), deși normele privind piața internă și contribuția bugetară li se aplică integral; întrucât nivelurile costurilor și veniturilor în noile state membre nu justifică acest grad de diferențiere, care generează, pentru agricultorii din noile state membre, condiții inegale în ceea ce privește concurența,
- I. întrucât problemele care trebuie abordate în noile state membre sunt, în principiu, legate de schimbările structurale necesare pentru a mări competitivitatea; întrucât măsurile PAC de susținere a veniturilor și de garantare a prețurilor au contribuit în mod substanțial la această consolidare,
- J. întrucât Comisia și Consiliul au manifestat lentoare și reticență în înțelegerea problemelor specifice ale noilor state membre și în acordarea ajutorului necesar (de exemplu, problemele legate de piața fructelor și a legumelor, în special fructele de tip bacă, cireșele și merele, interzicerea nejustificată de către Rusia și Ucraina a exporturilor din Polonia, modificarea și propunerea de eliminare a normelor de intervenție privind porumbul și importurile de miere din țări terțe),
- K. întrucât un număr mult prea mic de proprietari dintre producătorii din sectoarele agroalimentare ale noilor state membre și abuzurile de poziție dominantă din partea rețelelor de distribuție limitează într-o oarecare măsură concurența agricultorilor, precum și posibilitățile lor de cooperare și de integrare,
- L. întrucât opt din zece noi state membre au adoptat regimul de plată unică pe suprafață (RPUS) pentru plățile directe,

- M. întrucât nevoia de asistență comunitară pentru dezvoltarea rurală a noilor state membre s-a dovedit a fi mult mai mare față de alocațiile bugetare disponibile pentru perioada 2004-2006; întrucât, în același timp, normele de punere în aplicare a programelor de dezvoltare rurală au limitat utilizarea dinamică a resurselor comunitare disponibile și întrucât aceste elemente au redus în mod substanțial impactul celui de-al doilea pilon al PAC în noile state membre și pot fi menținute pe parcursul noului cadru financiar,

Integrarea treptată într-un sistem avantajos pentru toți

1. salută integrarea deplină și fără obstacole a sectoarelor agricol și alimentară din noile state membre în piața comunitară;
2. subliniază că, deși extinderea din 2004 a generat perturbări pe piața agricolă și alimentară a unor noi state membre, aceasta a contribuit în mare măsură la dezvoltarea unor relații comerciale stabile între cele 25 de state membre în ansamblu;
3. remarcă faptul că agricultura și sectorul alimentară, atât din noile, cât și din vechile state membre, au beneficiat, cel puțin parțial, de extindere - părțile implicate din noile state membre au beneficiat de consolidarea ajutorului pentru agricultură și de deschiderea unor noi posibilități comerciale, în timp ce sectorul agroalimentară și comerțul internațional din vechile state membre au evoluat, iar investițiile și volumul activităților din comerțul cu amănuntul au crescut, în special în perioada premergătoare aderării;
4. remarcă faptul că, pe ansamblu, integrarea noilor state membre este pozitivă, dar că acest lucru nu este întotdeauna evident, dat fiind faptul că nu toate exploatațiile agricole au înregistrat o creștere a veniturilor; subliniază că mărirea prețurilor de cumpărare și a subvențiilor a fost parțial compensată de creșteri importante ale costurilor de producție (de exemplu, creșteri ale costului combustibilului, energiei, îngrășămintelor, produselor fitosanitare și utilajelor);
5. subliniază că extinderea nu a ridicat nivelul de risc în ceea ce privește siguranța alimentară, sănătatea animalelor și domeniul fitosanitar și observă că, în această privință, normele și eficiența activităților efectuate de autoritățile competente în noile state membre sunt, din anumite puncte de vedere, deasupra mediei UE;
6. observă că extinderea din 2004 nu a generat o sarcină excesivă pentru bugetul PAC și nu a necesitat schimbări semnificative în bugetul UE, dar că deciziile de înghețare a pieței agricole și de menținere a sumelor pentru plățile directe și cadrul financiar pentru perioada 2007-2013 necesită eforturi bazate pe principiul solidarității vechilor 15 state membre, începând cu 2007; subliniază că, pe de altă parte, în urma deciziilor luate în cadrul Consiliului European din decembrie 2005, producătorii din vechile 15 state membre au suportat, ca urmare a aderării Bulgariei și României, reduceri ale cheltuielilor de la buget, pe lângă deciziile de punere în aplicare a politicilor de consolidare a celui de-al doilea pilon, precum cea de modulare voluntară;
7. regretă că nu au fost alocate mai multe credite pentru extinderile din 2004 și 2007, nici măcar în limita a ceea ce fusese prevăzut inițial;

Punerea în aplicare a PAC în noile state membre

8. observă că diferențele majore între sectoarele agricole din noile state membre conduc la

diferențe în ceea ce privește impactul punerii în aplicare a PAC și efectul și amploarea provocărilor cu care se confruntă noile state membre;

9. observă că, în urma extinderii UE cu 10 noi state membre, în 2004, dispozițiile comunitare nu au fost adaptate în mod corespunzător noilor condiții din cadrul anumitor piețe (de exemplu, piața fructelor de tip bacă și a amidonului);
10. observă că adaptarea la condițiile și normele pieței interne și aplicarea PAC, în special în ceea ce privește normele veterinare, fitosanitare, de siguranță alimentară și de organizare comună a piețelor, precum și alte norme orizontale, au necesitat un efort important din partea agricultorilor și a administrațiilor din noile state membre;
11. consideră că, pe parcursul mai multor luni, Comisia nu a acordat importanța necesară ridicării embargoului asupra exporturilor de produse agricole poloneze în Ucraina și Rusia și nu a luat măsuri eficiente în acest sens;
12. observă că, deși programele de preaderare finanțate de UE au contribuit la pregătirea punerii în aplicare a PAC, iar programele de parteneriate s-au dovedit utile, obiectivele inițiale nu au fost decât parțial îndeplinite și măsurile comunitare au avut o eficiență limitată;
13. reamintește că programul SAPARD a debutat cu o întârziere considerabilă, iar impactul său a fost limitat, în principal din cauza cerințelor complexe și a lipsei deciziilor luate la timp de către Comisie și autoritățile noilor state membre;
14. remarcă faptul că unele noi state membre se confruntă cu dificultăți importante în aplicarea programelor comunitare de dezvoltare rurală, ca urmare a complexității cerințelor lor specifice și a responsabilității administrative pe care o presupune gestionarea acestora;
15. reafirmă faptul că, având în vedere rolul important pe care îl au plățile directe în dezvoltarea și adaptarea sectorului agricol al noilor state membre, nivelul lor scăzut din primii ani ai perioadei de introducere treptată a împiedicat adaptarea necesară și a creat, de asemenea, condiții de concurență inegale pe piața internă, cărora numeroși antreprenori nu le-au putut face față din punct de vedere economic;
16. subliniază rolul important pe care îl au programele de dezvoltare rurală, atât în ceea ce privește o nouă orientare a exploatațiilor agricole, axată pe piață, de exemplu în domeniul transformării și comercializării propriilor produse sau în domeniul turismului, cât și pentru aplicarea unor soluții alternative privind veniturile celor care abandonează producția agricolă primară din motive economice;
17. observă că diferențele între nivelurile plăților directe din UE-10 față de UE-15 nu au creat condiții egale pentru toți și, prin urmare, producătorii din mai multe noi state membre au pierdut chiar segmente de piață pe piețelor interne respective, ceea ce se datorează în mare parte concurenței generate de creșterea importurilor și a exporturilor provenind din țări terțe, ca urmare a modificărilor aduse regimului vamal;
18. observă că rezervele Comisiei cu privire la noile state membre în ceea ce privește presupusele stocuri excedentare ale acestora la data aderării și amenințările cu sancțiuni financiare importante erau, în cea mai mare parte, nefondate și se bazau pe calcule

eronate și că, pe piețele agricole, nu s-a înregistrat niciun dezechilibru care să fie cauzat de aceste presupuse stocuri excedentare;

19. subliniază că noile state membre au fost obligate să aplice regimul de plăți directe naționale complementare (*top-ups*), care pot fi considerate o formă de cofinanțare și aproape o renaționalizare a plăților directe comunitare, ceea ce a generat dificultăți politice și economice considerabile în multe dintre noile state membre, dat fiind faptul că acest regim a adăugat o grea responsabilitate bugetelor naționale și a limitat posibilitatea de a pune în aplicare regimurile de ajutoare de stat;
20. subliniază că, din cauza constrângerilor bugetare, contrar obiectivelor generale și principiilor PAC și contrar modulării din UE-15, majoritatea noilor state membre au fost nevoite să își regroupeze o parte din alocațiile comunitare pentru dezvoltare rurală, pentru a finanța plățile directe naționale complementare, astfel cum se prevede în Actul de aderare;
21. reamintește că poziția unora dintre noile state membre conform căreia plățile pe suprafață decuplate integral nu contribuie în întregime la dezvoltarea echilibrată și la durabilitatea pe termen lung a agriculturii lor și că preferințele sectoriale și/sau plățile opționale cuplate ar putea fi necesare, cel puțin temporar, în anumite state membre până în 2013 și ar trebui luate în considerare, la cerere; reamintește, în acest sens, aplicarea reușită a regimului de plăți directe naționale complementare, total sau parțial decuplate și a măsurilor provizorii de ajutor de stat;
22. observă că majoritatea noilor state membre ar dori să aplice în continuare RPUS, pe o perioadă cât mai îndelungată, având în vedere că tranziția către regimul de plată unică (RPU) creează constrângeri administrative și tehnice de mare anvergură și se înscrie perfect într-o viitoare politică a plăților decuplate;
23. consideră că, atât în noile, cât și în vechile state membre, este necesar ca, în ceea ce privește bunele practici agricole și condițiile ecologice, să fie aplicate cerințele și normele de interconformitate; propune introducerea treptată a normelor de interconformitate și finalizarea sa până la sfârșitul perioadei prevăzute în acest sens; propune, de asemenea, ca noile state membre să beneficieze de opțiunea de a amâna aplicarea normelor de interconformitate până la sfârșitul perioadei de introducere treptată a plăților directe; propune, de asemenea, ca cerințele referitoare la bunele condiții agricole și ecologice să rămână în vigoare cel puțin pe durata perioadei RPUS, întrucât majoritatea noilor state membre ar putea întâmpina dificultăți în ceea ce privește respectarea normelor complexe de interconformitate, a căror punere în aplicare se dovedește costisitoare;
24. salută adoptarea de către Consiliu a propunerii Comisiei de menținere a RPUS până la sfârșitul anului 2010 și de extindere a regimului de ajutor pentru culturile energetice către noile state membre;
25. solicită Comisiei ca, în cadrul simplificării și raționalizării punerii în aplicare a PAC, a regimurilor de plăți directe și a programelor de dezvoltare rurală, să țină seama de problemele cu care sunt confruntate noile state membre, în special, și să propună soluții adecvate, fără a se îndepărta însă de la normele de aplicare a PAC;
26. subliniază faptul că, în deciziile pe care le ia în cadrul PAC, Comisia ar trebui să țină seama mai mult de problemele și de preocupările noilor state membre;

27. își exprimă preocuparea cu privire la propunerea recentă a Comisiei de a elimina complet regimul de intervenție pentru porumb, începând cu anul 2007; constată că modalitatea în care a fost prezentată propunerea contravine principiilor fundamentale ale UE, având în vedere momentul ales, absența unei evaluări satisfăcătoare, în special în ceea ce privește consecințele acestei decizii asupra organizării comune a piețelor în sectorul cerealelor și al plăților directe în funcție de suprafață și absența soluțiilor de înlocuire sau a perioadelor de tranziție; consideră că eliminarea prematură a regimului de intervenție pentru porumb ar putea avea consecințe grave;
28. consideră că, în spiritul reformei PAC din 2003, ar trebui să se țină seama de introducerea plăților pe suprafață pentru culturile de fructe de tip bacă, destinate prelucrării, care ar trebui să fie complementare participării obligatorii la activitățile grupurilor agroalimentare sau ale organizațiilor de producători și obligației de a comercializa produsele respective în cadrul contractelor comerciale, ceea ce ar putea contribui la consolidarea concurenței în statele membre, în special în Polonia;
29. consideră că sunt necesare schimbări suplimentare în producția agricolă și peisajul rural al noilor state membre și subliniază că normele PAC și ajutorul comunitar trebuie să susțină această procedură; subliniază că este esențial ca schimbările necesare să fie efectuate într-un mod progresiv, dat fiind faptul că societatea rurală implicată în agricultură și sectorul agricol al noilor state membre nu ar putea face față unor schimbări prea rapide și radicale la nivelul structurii lor de producție și de angajare a forței de muncă;

Viitorul PAC în Uniunea Europeană extinsă

30. subliniază că actuala PAC nu permite soluționarea unei părți substanțiale a problemelor din domeniul agricol sau legate de agricultură în UE extinsă; consideră că decuplarea plăților directe, impusă de Organizația Mondială a Comerțului (OMC), consolidează, în general, orientarea pieței agricole din UE, dar că, totuși, plățile directe decuplate nu contribuie integral la punerea în aplicare a unui sector agricol durabil și a unei societăți rurale, nici în noile state membre, nici în majoritatea statelor din UE-15; subliniază necesitatea de a adopta fie măsuri complementare, fie soluții pe măsură în vederea aplicării regimului de plăți directe;
31. consideră că, în special în statele membre și în regiunile în care exploatațiile specializate au un rol-cheie în agricultură, sistemul actual de plăți directe favorizează excesiv culturile de câmp, nu contribuie în mod corespunzător la punerea în aplicare a unui sistem de creștere durabilă, nu încurajează și nu facilitează schimbările structurale necesare;
32. remarcă faptul că, în unele dintre noile state membre, cotele scăzute de producție care au fost alocate în anumite sectoare au condus la înghețarea sau chiar scăderea producției agricole, iar raportarea plăților decuplate la nivelul minim al cotelor constituie, pentru noile state membre, în ceea ce privește subvențiile, un dezavantaj suplimentar alături de cel creat de introducerea treptată a acestor plăți; observă, de asemenea, că problema apare și în unele dintre vechile state membre;
33. consideră că îndeplinirea obiectivelor PAC în noile state membre este, de asemenea, împiedicată de nivelul insuficient de finanțare al dezvoltării rurale, de absența unui sistem eficient de gestionare a riscului și a crizelor și de rigiditatea excesivă a normelor comunitare în domeniul ajutoarelor de stat;

34. subliniază că PAC trebuie să rămână în zona de competență comunitară, în cadrul unei PAC reformate și că trebuie împiedicată orice renaționalizare a sa; consideră, cu toate acestea, că trebuie aplicate măsuri specifice, bazate pe principiul subsidiarității; este de părere că trebuie reanalizate impactul, obiectivele și principiile PAC, inclusiv modelul agricol european, având în vedere obiectivele și necesitățile agriculturii, ale zonelor rurale, ale agricultorilor, consumatorilor și societății în general din UE extinsă la 27 de state, pentru a stabili resursele financiare necesare și pentru a asigura distribuția lor corespunzătoare și echitabilă într-un mod perfect justificat;
35. subliniază că, în cadrul viitoarei reforme PAC, în special la efectuarea bilanțului PAC și în cadrul evaluării la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013, din 2008-2009, trebuie luați în considerare toți factorii posibili (de exemplu, consecințele deciziilor financiare adoptate, reformele PAC, experiențele noilor state membre, diversitatea și varietatea agriculturii europene);
36. subliniază că este, de asemenea, imperativ să se evite deciziile impuse, care vizează doar reducerea nivelului de finanțare comunitară sau menținerea *status quo*-ului financiar între statele membre;
37. consideră că producția de biomasă și de bioenergie va avea un rol strategic în viitorul sectorului agricol al UE; solicită o finanțare adecvată din partea UE pentru promovarea producției de biomasă pe terenurile care nu mai sunt exploatate pentru obținerea producției de alimente și furaje; reamintește, în această privință, capacitățile semnificative ale noilor state membre și potențialul de producție global crescut al UE extinse;
38. subliniază că satisfacerea nevoilor speciale ale statelor membre și ale regiunilor lor, inclusiv soluționarea problemelor și a dificultăților din noile state membre ar trebui susținută pe baza principiului subsidiarității, prin intermediul următoarelor instrumente specifice:
 - introducerea unui sistem de plăți directe revizuit, inclusiv introducerea de noi măsuri, precum opțiunea recuplării voluntare, care să fie folosită numai de către acele state membre care consideră acest lucru necesar pentru realizarea obiectivelor lor în domeniul social, al ocupării forței de muncă și al dezvoltării durabile; extinderea plăților către noi sectoare și noi beneficiari, de exemplu pentru fructele de tip bacă destinate prelucrării, în cadrul unui sistem revizuit de pachete financiare naționale și de finanțare comunitară integrală;
 - introducerea unor măsuri de piață suplimentare, facultative, regionale sau temporare, cu finanțare comunitară;
 - punerea în aplicare a unui sistem de pachete financiare naționale din bugetul UE pentru sectoarele care urmează a fi reformate (vinuri, fructe și legume);
 - o mai bună susținere și o mai mare stimulare a organizațiilor de producători, precum și eliminarea legislației naționale care împiedică aceste demersuri;
 - stimularea cooperării transfrontaliere între organizațiile de producători;
 - punerea în aplicare a unui sistem eficient de gestionare a riscului și a crizelor în domeniul agriculturii, cu ajutoare financiare comunitare de la pachetele naționale;

- consolidarea pieței interne prin intermediul regulilor comune în domeniul normelor de calitate, comercializare, concurență, siguranță alimentară și protecție a mediului și a animalelor;
 - consolidarea dezvoltării rurale și a finanțării aferente;
 - creșterea flexibilității normelor în domeniul ajutoarelor de stat (în special extinderea domeniului de aplicare a excepțiilor pe categorii și creșterea nivelului „de minimis”);
39. consideră că trebuie asigurată compatibilitatea cu OMC pe parcursul negocierilor din runda Doha în cadrul propunerii UE de reducere a barierei comerciale sau în schimbul unui acord privind menținerea nivelurilor de ajutor național a celorlalți membri ai OMC;
40. reamintește că punerea în aplicare a drepturilor vamale suplimentare în cadrul mecanismului clauzelor de salvagardare speciale (CSS) ar putea constitui o măsură de protecție eficientă împotriva importurilor abuzive sau a importurilor la prețuri de dumping în sectoarele sensibile, printre care se numără și cele din noile state membre; invită Comisia să stabilească, în cadrul actualei runde de negocieri ale OMC, condițiile de modificare corespunzătoare a domeniului de aplicare a CSS pentru lista concesiilor UE; reamintește că unele state membre au avut posibilitatea de a pune în aplicare CSS în sectoare sensibile din agricultură, care nu figurau pe lista actuală a concesiilor UE;
41. speră ca viitoarea politică PAC nu numai să țină seama de nevoile UE extinse, dar, de asemenea, să devină mai ușor de gestionat, să faciliteze sarcina administrativă a agricultorilor și a autorităților naționale și să încurajeze o producție sigură, orientată către piață și care să respecte normele de mediu, menținând, în același timp, viitorul agriculturii durabile;
42. invită Comisia, statele membre și toate părțile implicate să organizeze o dezbatere deschisă și să prezinte propuneri de viitor în vederea construirii unui viitor durabil pentru agricultură, în UE extinsă;
43. salută intenția Comisiei de a elabora o reprezentare pe termen lung a PAC de după anul 2013, care i-ar permite să valorifice șansele excepționale de extindere, oferite de prevederea unei creșteri a schimburilor agroalimentare mondiale, de două ori mai rapidă decât cea a comerțului total la nivel mondial din următoarele trei decenii, menținând în același tip dezvoltarea armonioasă a agriculturii, în toate teritoriile UE, și care, datorită eforturilor conjugate ale statelor din UE-15 și a noilor state membre, ar permite agriculturii să își îndeplinească rolul în ceea ce privește producția și alte activități;
44. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.